

Bratislava "Po druhé"

Zase nastal čas, **7. európska regata diaľkovo ovládaných modelov ponoriek** sa konala v Bratislave. Keďže sa nám stretnutie v roku 2022 veľmi páčilo, už dávno sme sa rozhodli, že ak to bude možné, v roku 2024 sa opäť vyberieme tam. Týždeň končiaci 31.08./01.09.2024 bol teda pre nás rezervovaný.

Ako minule... v piatok predtým sme vyrazili o 09:00 hod. smerom na východ, na diaľnici prešli 650 km zo Spreewaldu do Bratislavy. Vďaka dopravnej zápche pred Brnom sa prejavil náš neskorší príchod, ale nakoniec sme dorazili o 17:00 do už známeho hotela „BIVIO“. A Albrechtovci opäť prišli poslední. Detlef Franke so svojou manželkou Christine prišli už vo štvrtok a Mario Poller so svojou manželkou Grit sa zdalo, že sa efektívnejšie prepletali cez dopravu a dorazili pred nami. Ako ďalší zástupca nemeckej delegácie prišiel Marcel z Freibergu. Posledne na stretnutí v Bratislave bol tiež.

Samozrejme, po prihlásení sa v hoteli sme okamžite zamierili do neďalekého (asi 100 m vzdušnou čiarou vzdialeného) bazéna a preskúmali situáciu. Stretli sme známe aj nové tváre, a bolo cítiť radosť zo stretnutia na oboch stranách, čo sľubovalo nádherný víkend. Okrem hostiteľskej krajiny Slovenska sa zúčastnili aj zástupcovia z Českej republiky, Maďarska, Talianska, Rakúska, Poľska a Nemecka.

Prívitanie v sobotu ráno pri pohárikú sektu naznačilo, aký víkend nás čaká. Slnéčné lúče sa už bez prekážok žiarivo odrážali od zeme, bolo horúco. Konzumované nápoje opúšťali telo bez obchádzania priamo cez potné žľazy. Pod altánkami bolo málo miesta. Nemecká delegácia sa preto rozhodla postaviť svoj stánok pod skupinou stromov, čo sa ukázalo ako celkom dobrý nápad. Bolo tam vzdušnejšie a suchšie než pod altánkami so bočnými panelmi a nakoniec nebolo tam tak dusno.

Ale teraz k stretnutiu a modelom ponoriek. Roman Pastorik a jeho tím skvele pripravili toto stretnutie. Zabezpečili vynikajúce občerstvenie a organizáciu samotného stretnutia. Každý registrovaný účastník dostal „osobnú“ klipsu s jeho menom a vlajkou jeho krajiny. Túto klipsu mal pripevniť na diaľkový ovládač. Pre kanálovú tabuľu bola k dispozícii ďalšia klipsa, takže každý mohol vidieť, kto práve používa ktorý kanál a mohol si len obehnuť diaľkové ovládače. Ďalší zoznam ukázal, kto aké kanály zaregistroval a teda aj využíva. To uľahčilo nájdenie potenciálnych partnerov pre kanály a dohodnutie sa. Existovali dokonca aj kanály, ktoré boli v „jednotlivom využití“.

Vo vode bolo možné vidieť nové aj známe nádherné modely. Niektorí kapitáni ponoriek využili príležitosť, aby sa vyhli páliacemu teplu, a zdieľali s ponorkami mokry element. Niektorí sa nechali strhnúť k malým šarvátkam o nadvládu v hĺbkach morí, ako v románe „Cestovanie Gullivera“ od Jonathana Swifta.

Ďalšia malá vojna na vode... Mario Poller sa snažil rezervovať si bazén a rýchlo osadil vodu svojou novou ponorkou s viacerými zakotvenými mínami. Aby potvrdil svoj zámer, verejne ukázal, že jedna z jeho ponoriek dokáže vypúšťať torpéda. Nakoniec dostal Mario na konci stretnutia od Romana Pastorika cenu za inováciu. Gratulujeme!

Detlef Franke nemal také šťastie. Havária spôsobila, že jedna z jeho ponoriek sa dostala do akútneho nebezpečenstva, čo si vyžiadalo dlhší pobyt v opravovni. Oprava, ktorá trvala niekoľko hodín, bola však úspešná a ponorka mohla opäť riadne plniť svoje úlohy v slovenských vodách.

V sobotu večer sa konala príjemná atmosféra pri poriadnej gulášovej polievke a chladnom pive. Medzi kapitánmi ponoriek sa veľa debatovalo a preberali sa aj iné témy.

Celkovo bolo stretnutie 2024 v Bratislave opäť veľmi úspešné. Ďakujeme organizátorom a účastníkom zo siedmich národov, ktorí si museli urobiť väčšiu či menšiu cestu, aby, ako hovoria Rakúšania, mohli byť tento rok prítomní. Dovidenia – a dúfajme, že sa stretneme opäť v roku 2026.

Katrin a Christian Albrecht